

Σχέδιο εισήγησης για την 'Οργανωτική Πολιτική

Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Η

Ἡ ίδρυση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. τὸν Σεπτέμβρη 1974 ὑπῆρξε σίγουρα μιά ἀποφασιστική προσπάθεια στὴ δημιουργία ἑνὸς φορέα, ποὺ θά ἔδινε τίς δυνατότητες στὸ λαϊκὸ κίνημα νά ἐκφραστεῖ δημιουργικά καί νά πορευτεῖ σταδιακά, ἀλλὰ σίγουρα, στὴ διεκδίκηση τῆς ἐξουσίας, πραγματοποιώντας ἔτσι μιά παλιά ἐλπίδα τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου μας.

Εἶναι γνωστὸ, πὼς στὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς τοῦ τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἀντιμετώπισε μιά σειρά ἀπὸ προβλήματα, ποὺ προέρχονταν βασικά:

- α) Ἀπὸ τὴν ἔλλειψη σοσιαλιστικῆς ἐμπειρίας στὸν τόπο μας. Ἡ ἱστορία τοῦ σοσιαλιστικοῦ Κινήματος περιορίζονταν μονάχα στίς προσωπικὲς παρουσίες μερικῶν σοσιαλιστῶν, ποὺ, ἐνῶ πρόσφεραν θεωρητικὲς ὑπηρεσίες στὴν πολιτικὴ μας ἱστορία, δέν κατάφεραν νά δημιουργήσουν τίς προϋποθέσεις γιὰ τὴν οἰκοδόμηση ἑνὸς σοσιαλιστικοῦ κόμματος.
- β) Ἀπὸ τίς ὑποκειμενικὲς ἀδυναμίες πολλῶν στελεχῶν τοῦ Κινήματος, ποὺ δέν κατάφεραν νά ἀφομοιώσουν ἔγκαιρα τίς νέες πραγματικότητες, ποὺ εἶχαν δημιουργηθεῖ στὴν Ἑλλάδα.
- γ) Ἀπὸ τίς ἀντικειμενικὲς δυσκολίες ποὺ ὑπῆρξαν, ἀμέσως μετὰ τὴν πτώση τῆς χούντας, καί ποὺ δημιουργοῦσαν ἓνα εὐνοϊκὸ πολιτικὸ πλαίσιο γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς δεξιᾶς. Οἱ συνθήκες αὐτές ἐνισχύθηκαν ἀκόμα περισσότερο μέ τὴν συμμετοχὴ στὴν πρώτη μεταπολιτευτικὴ κυβέρνησις πολλῶν στελεχῶν τῶν "Νέων Δυνάμεων" καί τοῦ "Κέντρου". Ἡ συμμετοχὴ αὐτὴ ἔδωσε τὴν δυνατότητα στὸν κ. Καραμανλῆ νά ἐμφανιστεῖ μέ κάποιο "διευρυμένο" προσωπεῖο.
- δ) Ἡ κινδυνολογία ποὺ δημιουργήθηκε μέ τὸ γνωστὸ "Καραμανλῆς ἢ τὰ τάνκς".
- ε) Ἡ ὀργάνωση τοῦ Κινήματος στὴ βάση τῶν Ὁμάδων πρωτοβουλίας, πρᾶγμα ποὺ δημιούργησε -μιά καί ἀπουσίαζε- κάποια ἐμπειρία-πολλὰ προβλήματα καί ἔδωσε τὴν δυνατότητα σέ διάφορους "χώρους"

νά ένταχθοῦν στό ΠΑ.ΣΟ.Κ. καί νά τό χρησιμοποιήσουν γιά προώθηση τῆς θέσης τους.

Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., ἀφοῦ ἀνδρώθηκε στά χρόνια πού μεσολάβησαν, ἀφοῦ ξεκαθάρισε τίς γραμμές του ἀπό διάφορα στοιχεῖα πού βλέπαν στήν πλατειά μαζική του ὀργάνωση τήν δυνατότητα νά ζυμώσουν καί νά περάσουν τίς ἀπόψεις τους, κατάφερε μέ τήν Α' Πανελλήνια Συνδιάσκεψη νά δώσει κάποια ἐλπίδα στό λαϊκό κίνημα καί νά δημιουργήσει τήν έντύπωση, πώς ἔχει καί τήν ὀργάνωση καί τά στελέχη νά προχωρήσει στό δεύτερο βῆμα γιά τήν δημιουργία τῶν προϋποθέσεων, πού θά ὀδηγήσουν τή χώρα μας στό σοσιαλιστικό μετασχηματισμό.

Ἰδιαίτερη σημασία σ' αὐτό εἶχαν:

- α) Ἡ καθημερινή σχεδόν παρουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Κινήματος Α. Παπανδρέου, τῶν στελεχῶν τῆς Κ.Ε. καί τῶν ἄλλων ἐπιτροπῶν τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. κοντά στό λαό. Τό ξεκαθάρισμα τῶν μύθων, πού δημιούργησε ἡ δεξιὰ γιά τό τί εἶναι καί τί θέλει τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. Οἱ συζητήσεις πάνω στά καθημερινά προβλήματα κ.ἄ. (εἰδικά ἡ περίοδος πρίν ἀπό τήν Πανελλήνια Συνδιάσκεψη ὑπῆρξε ἀρκετά γόνιμη).
- β) Ἡ ἀρθρογραφία τοῦ Προέδρου τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Α. Παπανδρέου, ὅπου ὀριοθετοῦσε μιὰ σειρά ἀπό τίς θέσεις τοῦ Κινήματος.
- γ) Τό ὀργανωτικό δυνάμωμα τοῦ Κινήματος, πού πέρασε σιγά-σιγά ἀπό τήν πρώτη φάση τῆς αὐτοοργάνωσης στή δεύτερη φάση τοῦ ὀργανωτικοῦ δεσέματος καί τῆς προώθησης τῶν σχέσεων μέ τόν ἐργαζόμενο λαό (Νομαρχιακές Συνελεύσεις, συγκεντρώσεις, ἐπισκέψεις στελεχῶν).
- δ) Ἡ δυναμική παρουσία του στό κοινοβούλιο καί ἡ προώθηση τῶν αἰτημάτων τῶν ἐργαζόμενων.

Δέν θά πρέπει νά παραλείψουμε νά ἐπισημάνουμε, πώς ἀκόμα τεράστια σημασία γιά τήν ἀνάπτυξη τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ, εἶχαν:

- α) Ἡ συνειδητοποίηση, πώς ἡ Κυβέρνηση τῆς δεξιᾶς ἦταν καί εἶναι ἀνίκανη νά λύσει τά τεράστια προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν οἱ μὴ προν ομιλοῦχοι "Ἕλληνες καί πώς ἡ δεξιὰ δέσμια τῆς πολιτικῆς τοῦ "ἀνήκομεν εἰς τήν δύσιν" καί τῶν σχέσεων της μέ τά μεγάλα, ντόπια καί ξένα μονοπώλια, δέν εἶχε τήν δυνατότητα παρά νά ἀκολουθήσει μιὰ πολιτική, πού ἐξυπηρετοῦσε μόνο τά συμφέροντα τῶν ξένων καί ντόπιων ἀφεντικῶν της. Στή συνειδητοποίηση αὐτή κά-

ποιο ρόλο έπαιξαν καί οί μαζικές παρατάξεις πού όργάνωσε τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. (ΠΑΣΚΕ, ΠΑΣΠ, 'Επιστήμονες κ.ά.λ).

- β) 'Από τήν άλλη πλευρά, ή δημοσίευση "τών κατευθυντήριων γραμμών τής κυβερνητικής πολιτικής" του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έδειξε στό λαό, πώς τό Κίνημά μας όχι μόνο γνωρίζει τίς μεγάλες ανάγκες πού έχει ή χώρα μας, αλλά πώς έχει νά προσφέρει ένα πλαίσιο κυβερνητικού προγράμματος, μόλις ή λαϊκή θέληση καί βούληση του προσφέρει τήν δυ νατότητα.

'Η λαϊκή αυτή αποδοχή των θέσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκδηλώθηκε μέ τήν άρθρόα συμμετοχή του λαού στις συγκεντρώσεις του Κινήματος καί μέ τήν ψήφο του στις εκλογές του Νοέμβρη του 1977.

'Η λαϊκή αυτή έπιρροή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πού καθημερινά διευρύνεται, δημιούργησε νέες ευθύνες καί καθήκοντα στό Κίνημά μας καί ιδιαίτερα τά στελέχη του. "Αν σήμερα δέν συνειδητοποιήσουμε σωστά αυτές τίς ευθύνες, αν δέν αντιληφθούμε τή σημασία τής λαϊκής ψήφου στις εκλογές του Νοέμβρη κι "αν δέν προσφέρουμε μιá ολοκληρωμένη προοπτική στό λαό, θά είμαστε υπεύθυνοι απέναντι στό λαϊκό κίνημα καί θά παραδώσουμε τή χώρα μας για πολλά ίσως ακόμα χρόνια στη δεξιά. Έχουμε υποχρέωση όχι μόνο νά αντιμετωπίσουμε τόν άνοιχτό πιά πόλεμο, πού ξεσήκωσαν ΟΛΕΣ οί αντιδραστικές δυνάμεις -πού έστερξαν νά ένωθούν στην πολεμική τους απέναντί μας-, αλλά καί νά δημιουργήσουμε τήν αναγκαία όργάνωση καί νά καθορίσουμε τήν σωστή τακτική, πού θά έλοποιήσει τά όνειρα τόσων γενεών.

"Έχουμε λοιπόν υποχρέωση:

- α) Νά έπισημάνουμε τά λάθη καί τίς έλλείψεις μας καί νά τίς καλύψουμε.
- β) Νά καθορίσουμε μιá νέα τακτική έναρμονισμένη στις προοπτικές για τήν έξουσία πού δημιουργεί ή δυναμική ανάπτυξη του λαϊκού κινήματος. Νά άποφύγουμε λάθη, πού μπορεί νά γίνουν τροχοπέδη για τήν όσο τό δυνατό γρηγορότερη καί σταθερή άνοδο του Κινήματος τής 'Αλλαγής στην έξουσία. 'Η δημιουργία μιáς επαναστατικής προοπτικής, θά πρέπει νά είναι ένταγμένη σέ μιá σίγουρη, ξεκάθαρη, συντονισμένη, υπεύθυνη καί ρεαλιστική τακτική καί μέσα σ'αυτή πρέπει νά ένταχθούν ΟΛΕΣ οί δυνάμεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.
- γ) Νά λύσουμε όλες τίς όργανωτικές αδυναμίες καί νά δημιουργήσουμε ένα νέο πνεύμα καί μιá νέα συνείδηση στα μέλη μας.

Μέ βάση τις σκέψεις που αναφέρθηκαν στην εισαγωγή, θα πρέπει :

- α) Νά υπάρξει ένας μεσοπρόθεσμος πολιτικός προγραμματισμός, που θα καθορίζει ξεκάθαρα τους βασικούς πολιτικούς στόχους του Κινήματος σ' αυτή την περίοδο. Ή προοπτική για την άνοδο του Κινήματος στην Κυβέρνηση και την εξουσία, είναι ένα φαινόμενο που δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με τις γενικές θεωρητικές θέσεις μας και την μακροπρόθεσμη στρατηγική και τακτική μας. Θα πρέπει να χαραχθούν οι άξονες του γενικού πολιτικού προγράμματος, να γίνουν συνειδήση στα στελέχη και μέλη μας. Ή απόφαση της Κ.Ε. στις θλεβάρη έβαλε ένα γενικό πλαίσιο, που πρέπει να συγκεκριμενοποιήσουμε για το μεσοδιάστημα μέχρι τις επόμενες εκλογές.
- β) Αφού ξεκαθαρίσουμε αυτό το πρόβλημα και καθορίσουμε τους άξονες δράσης, θα πρέπει η οργανωτική πολιτική του Κινήματος να δεθεί ανάλογα μ' αυτούς τους άξονες. Και ακόμα, να δοϋμε τα γενικότερα οργανωτικά μας προβλήματα και να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες όπου υπάρχουν.

Θα πρέπει όμως πάνω απ' όλα και πριν ξεκινήσουμε αυτή τη νέα προσπάθειά μας, να έχουμε ΟΛΟΙ συνειδητοποιήσει και αποδεχτεί πως μόνο η οργάνωση και η σωστή λειτουργία της είναι δυνατόν να μας δώσει τη δύναμη να αντιμετωπίσουμε τους μηχανισμούς της δεξιάς. Πως μόνο η οργάνωση θα μας βοηθήσει να οργανώσουμε σωστά όλο το δυναμικό που διαθέτει το λαϊκό κίνημα και να το χρησιμοποιήσουμε στην πορεία για την αλλαγή.

"Αν δεν οργανωθούμε, αν δεν ξεπεράσουμε τους παλιούς μηχανισμούς του κομματάρχη, αν δεν δώσουμε κάτι καινούργιο στο λαό (καινούργιο τόσο στην ιδεολογική του σύλληψη, όσο και στην δομή και στην δουλειά του), δεν υπάρχει λόγος ο λαός να μας εμπιστευθεί. Θα μας βλέπει πάντα σαν ένα πείραμα που μπορεί να τον οδηγήσει σε νέες δύσκολες μέρες. Ο λαός βλέπει σε μας κάτι καινούργιο, αν τού διαψεύσουμε αυτή την βεβαιότητα και έλπίδα, δεν θα έχει λόγους να μας ακολουθήσει. Γι' αυτό χρειάζεται να βρούμε την σωστή οργανωτική πολιτική, που θα καταφέρει να δέσει την οργάνωση και να την εντάξει στην προοπτική του λαϊκού Κινήματος. Και να είμαστε αμείλικτοι στο σεβασμό και την πολιτική μας γραμμή.

Ή οργανωτική πολιτική του Κινήματος δεν αντιμετωπίστηκε ποτέ συνολικά, δεν δέθηκε με τη γενική στρατηγική του Κινήματος. Ή οργανωτική πολιτική, που συνδέεται με τα προβλήματα δομής, λειτουργίας, κα-

δοδηγητική παρέμβασης, δράσης, ιεράρχησης στόχων, μαθηδόντων, συγκρότησης πλάνων δουλειάς, δέν υπήρξε αντικείμενο σωστής και σε βάθος ανάλυσης. Πολλά προβλήματα αντιμετωπίστηκαν με εύκαιριακό τρόπο. Η οργανωτική πολιτική δέν αντιμετωπίστηκε ποτέ σαν μία ένότητα αντιλήψεων και θέσεων, πού δίνει διέξοδο στα προβλήματα του Κινήματος, δέν συνδέθηκε με τίς ιδεολογικές αρχές, με τήν πολιτική γραμμή και τούς στόχους του Κινήματος. Αύτή ή έλλειψη δημιουργήσε μία σειρά από προβλήματα πού θά προσπαθήσουμε νά επισημάνουμε παρακάτω και νά προτείνουμε λύσεις.

Είναι φανερό, πώς οί όποιεσδήποτε λύσεις πού θά δοθούν, θά πρέπει νά κινούνται από τή μία μεριά μέσα στα ιδεολογικά πλαίσια πού οριοθετούνται από τή διακήρυξη τής 3ης Σεπτέμβρη, τό Καταστατικό και τίς αποφάσεις του Κινήματος κι από τήν άλλη, με τίς αντικειμενικές και υποκειμενικές δυνατότητες του Κινήματος. Όμως παράλληλα, θά πρέπει νά επισημανθούν άκόμα και οί όποιεσδήποτε καταστατικές ανεπάρκειες, γιά νά αντιμετωπιστούν στον κατάλληλο χρόνο.

Η οργανωτική κατάσταση του Κινήματος δέν είναι κάτι τό άφηρημένο, πού μπορεί νά απομονωθεί και νά παρουσιαστεί έπιμερισμένα και άνεξάρτητα από τήν πολύπλευρη διασύνδεσή του με προβλήματα πολιτικά και θεωρητικά. Είναι έπιταχτική ανάγκη τό θέμα τής όργάνωσης νά τοποθετηθεί στην πραγματική του διάσταση και μέσα από κεί νά αναφανεί ή καθολικότητα και νά αξιολογηθεί ή σπουδαιότητα πού έχει γιά τήν ύπαρξη και τήν προοπτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. σαν φορέας αλλαγής είναι μία πολιτική οντότητα, πού έμπεριέχει διαλεχτικά δεμένα και συμπροσδιοριζόμενα συστατικά στοιχεία μία κοινά αποδεκτή ένιαία ιδεολογία και μία συγκεκριμένη (δομή και λειτουργία) όργάνωση. Παραστατικά ή όργάνωση μπορεί νά χαρακτηριστεί:

- σαν τό ύλικό μέσο τό έργαλειο πού μετατρέπει τίς ιδεολογικό-πολιτικές θέσεις και αποφάσεις του Κινήματος σε πρωτόπορα κοινωνική πράξη γιά τό λαό και
- ταυτόχρονα σαν τή μήτρα, πού μέσα από μία άμφίδρομη λειτουργία ένσαρκώνονται, παντρεύονται και γονιμοποιούνται οί μαρξιστικές ιδέες με τήν ιστορική και καθημερινή πείρα, τίς κοινωνικοπολιτικές εξελίξεις και συγκυρίες, τίς αλλαγές συσχετισμού δυνάμεων γιά νά αποκρυσταλλωθούν τελικά σε στρατηγικούς στόχους και πολιτική γραμμή.

3. Καθόρισε τούς άμεσους στόχους τής οίκονομικής καί κοινωνικής του πολιτικής, πού θά ικανοποιήσουν γενικά τήν μεγάλη πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καί θά άνοίξουν τό δρόμο γιά τήν προώθηση τών γενικότερων στόχων τοῦ Κινήματος.
4. Ἐξασφάλισε τό άπαιτούμενο ανθρώπινο δυναμικό καί τό όργάνωση σωστά γιά νά εφαρμόσει τίς έδαγγελίες του.

Ἄν δεχτοῦμε, πώς χονδρικά έχουν άπαντηθεῖ τά πιο πάνω τρία πρώτα θέματα καί πώς ἡ παραπέρα έπεξεργασία τους γίνεται μέσα στίς επιμέρους αρμόδιες έπιτροπές, θά πρέπει νά δοῦμε πάνω σέ ποιά οργανωτική δομή πρέπει νά προχωρήσει τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιά νά πετύχει τήν υλοποίησή τους καί τήν δημιουργία τών κατάλληλων στελεχών.

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΣΜΟΣ-ΠΡΑΚΤΙΚΙΣΜΟΣ κύρια χαρακτηριστικά τής δουλειάς μας:

Γιά νά μπορέσουμε νά έναρμονήσουμε τήν οργανωτική μας πολιτική καί νά προσαρμόσουμε τήν δομή τής όργάνωσής μας στίς σωστές "θέσεις μάχης", εἴμαστε υποχρεωμένοι νά έπιστημόνουμε τίς άδυναμίες καί τά λάθη μας. Νά δοῦμε τίς έλλείψεις, τά προβλήματα πού δημιουργήθηκαν καί έτσι νά καθορίσουμε τή νέα κατανομή δυνάμεων καί νά διαγράψουμε σωστά τίς δυ νατότητές μας. Ἄν γυροφέρνουμε τά προβλήματα, άν τά αναβάλλουμε γιά άργότερα, άν τά καλύπτουμε -συνειδητά ἢ άσυνειδητά- δέν θά μπορέσουμε νά φτιάξουμε τήν όργάνωση πού θά δώσει σάρκα καί όστά στά αίτήματα τοῦ λαϊκοῦ κινήματος.

- A. Ὁ υποκειμενισμός ἦταν τό κύριο χαρακτηριστικό τών θέσεων πού έφταναν ἢ πού διαμορφώνονταν στά κεντρικά όργανα καί ο αύθορημητισμός ο κύριος τρόπος αντιμετώπισης τών προβλημάτων. Ἡ έλλειψη σχεδίου δράσης καί σωστής προετοιμασίας όδηγοῦσε πολλές φορές σέ λύσεις πού ἢ δέν ἦταν σωστές ἢ δέν ἦταν πλήρεις ἢ δημιουργοῦσαν μιá σειρά από νέα προβλήματα πού δέν είχαμε προβλέψει. Ἡ έλλειψη μιās κεντρικά έπεξεργασμένης γραμμής καί ἡ προώθησή της από τήν κορυφή πρós τή βάση, ἡ έλλειψη πληροφόρησης καί καθοδήγησης, -μαζί μέ τήν άπουσία έμπειρων καθοδηγητικῶν καί μεσαίων στελεχών δημιούργησε ένα πολιτικό κενό πού πολλές φορές- στήν καλύτερη περίπτωση όδήγησε τήν όργάνωση στήν άδράνεια. Σέ πολλές περιπτώσεις τήν θέση τών πολιτικῶν διαφορετικά άπόψεων έπαιρναν οί προσωπικές διαμάχες, άλλοτε δινόταν ἡ δυνατότητα σέ άλλα κόμματα νά ζυμώσουν τά μέλη μας καί στούς "έποφθαλμιοῦντες" κομματάρχες νά κατηγορήσουν τό Κίνημα γιά πολιτική καί οργανωτική ανεπάρκεια, γιά άποτυχία.....

Β. Ὁ ἐρασιτεχνισμός πού τόσο εἶχε ἐπισημανθεῖ στήν Πανελλήνια Συνδιάσκεψη δέν ἔπαψε νά ἀποτελεῖ τό κύριο χαρακτηριστικό λειτουργίας μας- κεντρικά, νομαρχιακά, τοπικά. Μέσα σ' αὐτό τό πλέγμα βρέθηκαν πολλοί νά προτείνουν λύσεις χωρίς ὅμως ποτέ νά εἶχε ἀναλυθεῖ σέ βάθος τό πρόβλημα, νά εἶχε συσχετισθεῖ μέ τίς κοινωνικές δομές μέ τήν τακτική τῆς ὁργάνωσης. Ἄλλοι κατηγοροῦσαν καί φόρτωσαν πρός τά πάνω τίς εὐθύνες, ἄλλοι μέ μιᾶ στροφή στόν ἀκτιβισμό μετέτρεψαν τίς Τ.Ο. σέ ἀβουλα γραφεῖα ἐξυπηρέτησης προσωπικῶν ἀναγκῶν, ἄλλοι μέ χαιρέκκαλο χαμόγελο περίμεναν τό τέλος γιά νά νεμηθοῦν τά ὑπολλείματα.

Τά κύρια χαρακτηριστικά αὐτῆς τῆς ὁργανωτικῆς ἀνεπάρκειας μποροῦν νά συνοψισθοῦν:

- α) Ἐρασιτεχνική λειτουργία ὁργάνων σέ κεντρικό, νομαρχιακό, τοπικό ἐπίπεδο.
- β) Ἀπουσία πρωτοβουλιῶν σέ ὅλα τά ἐπίπεδα.
- γ) Περιχαρέκωση ὁργανώσεων, ἐσωστρέφεια, στασιμότητα.
- δ) Σχεταριστική λειτουργία ὁρισμένων Ν.Ε. καί Τ.Ο.
- ε) Ἀδυναμία ἐξειδίκευσης τῆς γενικῆς πολιτικῆς γραμμῆς τοῦ Κινήματος -ἀπό Κεντρικές Ἐπιτροπές, Νομαρχιακές καί Τοπικές.
- στ) Δημιουργία μεσοπραγόντων, νεοπραγόντων ~~καί~~ ποῦ ἐργάζονται σέ προσωπικό ἐπίπεδο γιά τήν ικανοποίηση φιλοδοξιῶν πρῶτα καί ὕστερα γιά τήν ἀνοδο τοῦ Κινήματος.
- ζ) Συγκεντρωτισμός σέ κεντρικό ἐπίπεδο.

Ὅλα αὐτά ἐνίσχυσαν τά ἤδη ὑπάρχοντα προβλήματα, τίς ἀδυναμίες τοῦ νέου σέ ἡλικία -ἄρα καί σέ ἐμπειρία- Κινήματός μας μέ ἀποτέλεσμα ἡ συσσώρευση τῶν προβλημάτων νά ὁδηγήσει σέ ἀδυναμία σωστής λειτουργίας καί πολιτικῆς παρέμβαση τῶν ὁργανώσεων μας, ὅταν καί ὅπου ἔπρεπε.

Ἐχομε ὑποχρέωση νά ξεκαθαρίσουμε σέ βάθος αὐτή τήν κατάσταση. Δέν εἶναι δυνατό νά συνεχίσουμε μιᾶ λειτουργία, πού στηρίζεται περισσότερο στή "φιλική ἀνοχή" καί λιγώτερο στή πολιτική συμφωνία. Πού δέχεται τά ~~συνεχῆ~~ ~~συνεχῆ~~ λάθη, τήν ἔλλειψη πρωτοβουλίας, τήν ἀντικοινωνική συμπεριφορά, τήν ἔλλειψη πολιτικῆς κρίσης. Ἡ ὑποκειμενική λειτουργία καί ὁ ἐρασιτεχνισμός δέν ὀφείλονται μόνο στήν ἔλλειψη ἐπαγγελματικῶν στελεχῶν ἢ στήν ἔλλειψη "πολιτικῆς

στελεχών" όφείλεται καί στον ίδιο τον χαρακτήρα, στον τρόπο λειτουργίας κάθε μέλους. Στα 4 αυτά χρόνια δουλειάς μας δέν καταφέραμε νά "έπικοινωνήσουμε σωστά" μεταξύ μας, δέν είδαμε τίς αδυναμίες μας γιά νά προσπαθήσουμε νά τίς ξεπεράσουμε, άν δέν διαμορφώσαμε έναν άλλο τρόπο πολιτικής λειτουργίας, αλλά καί προσωπικής συμπεριφοράς, τότε είμαστε υποχρεωμένοι νά περάσουμε σ'ένα άλλο επίπεδο της όργάνωσης. Δέν μπορούμε καί δέν πρέπει νά είμαστε στελέχη του χώρου, δέν μπορούμε νά παίξουμε καθοδηγητικό ρόλο. Όταν η όργάνωση άρνεϊται νά δεχτεί τον α ή β "στέλεχος" μας, βάζαμε σχεδόν πάντα την εϋθύνη στην όργάνωση. Διερωτηθήκαμε όμως, η έρευνήσαμε ποτέ την συμπεριφορά αυτού του στελέχους, γιά νά καταμερίσουμε την εϋθύνη; Η άναγνώριση της προσφοράς καί της θέσης σ'ένα πολιτικό χώρο δέν μπορεί νά είναι δοτή είναι κατάκτηση μέσα από ένα συνεχή άγώνα, πού η όργάνωση καί θα σεβαστεί καθ' όσον θα χεφοκορηθεϊ.

Έχουμε λοιπόν υποχρέωση νά έπιμύθουμε την προσφορά κάθε στελέχους, άντικειμενικά, καί νά προχωρήσουμε στην άντικατάστασή τους διαπιστώνουμε αδυναμίες, άνάρμοστη συμπεριφορά, φιλελευθερισμό, πώς μπορούμε νά ζητούμε παραδειγματική συμπεριφορά από τά μέλη μας όταν τά στελέχη μας δέν εκπληροϋν τά βασικά στοιχεία ενός έντιμου άγωνιστή.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ - ΜΑΖΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Γράφουμε στην πολιτική είσήγηση γιά τό Καταστατικό :

"Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. δέν είναι ένα άριθμητικό άθροισμα των μελών του ή μιá τυχαία συνύπαρξη διαφόρων συν'ολων. Είναι ένα ένιατο καί σφυχτοδεμένο σύστημα διαρθρωμένο στους τόπους κατοικίας καί χώρους δουλειάς, μέ στόχο νά έπεμβαίνει στα γενικά καί καθημερινά προβλήματα του εργαζόμενου λαού, νά άποτελέσει την πρωτοπορία του λαϊκού κινήματος.

Ο πρωτοποριακός ρόλος όμως δέν είναι τίτλος τιμής πού είτε πουλιέται είτε χαρίζεται, είτε κληρονομείται. Καταχτιέται καί έπαληθεύεται στη ζωή μέ τίς θέσεις, την δράση, μέ την πολιτική διορατικότητα, την καθημερινή πάλη στην ύπηρεσία των λαϊκών μαζών" καί έπessήμανει πώς, "Στίς καθημερινές πολιτικές, οικονομικές καί κοινωνικές συνθήκες ένα πολιτικό κίνημα δέν μπορεί νά παίξει πρωτοποριακό ρόλο άν δέν είναι μαζικό. Η στενή στελεχιακή όργάνωση μέ τους έπαγγελματίες έπαναστάτες πού θα καταλάβουν την πολιτική έξουσία σέ μιá χώρα είναι άντήληψη έξωπραγματική καί ξεπερασμένη"

Αυτή η βασιλική αρχή που είναι τό άλφα καί τό ωμέγα τής οργανω-
τικής μας δουλειᾶς δέν ἔγινε κατανοητή ἀπό ὅλα τά στελέχη καί μέλη μας.
Ὑπῆρξαν στήν ὁργάνωση δύο ἀντιλήψεις :

- A. Ἡ πρώτη εἶθελε τήν ὁργάνωση μιᾶ ὁργάνωση στελεχῶν, μέ ψηλό βαθμό
μόρφωσης, καί πειθαρχίας πού θά ἐπηρέαζε μέ τήν παρουσία του τίς
μάζες χωρίς αὐτές νά δένονται ὁργανωτικά μαζί ~~μας~~ ἀλλά νά ἀκο-
λουθοῦν. Εἶθελε τά στελέχη καί τοὺς ὑπηκόους που θά ἀκολουθοῦσαν
τυφλά τήν πρωτοπόρα καθοδήγηση τῶν ἐπιφανῶν στελεχῶν. Τέτοιες
ἀντιλήψεις παρ' ὅλο ὅτι χτυπήθηκαν ἀπό καιρό μέσα στό Κίνημα
ἐξακολούθησαν - συνειδητά ἢ ἀσυνείτητα - νά ἐπηρεάζουν ἕνα τμήμα
τῶν μελῶ ν μας καί εἶχαν σίγουρα ἀνρητικές ἐπιπτώσεις στή πορεία
μας.
- B. Μά καί ἡ ἀντήληψη πού ὑποστήριζε σωστά τήν ἀνάγκη μαζικῆς ὁργάνω-
σης καί ζητοῦσε τήν ἔνταξη ὅλο καί περισσότερων μελῶν στίς Τ.Ο.
περιορίστηκε μονάχα στήν ἐπισημάνση τῆς ἀνάγκης καί στήν θεωρη-
τική της ἐπεξήγηση χωρίς νά συγκεκριμενοποιήσει τοὺς τρόπους, τά μέσα
καί χωρίς νά λάβει ὑπ' ὄψη τίς δυνατότητες κάθε Τ.Ο. Ἔτσι ἐνῶ ζητού-
σαμε τήν μαζικοποίηση, καί ἦταν σίγουρο πῶς δέν εἴχαμε δυνατότητες
ἐξεύρεσης σοσιαλιστῶν, ἀλλά θά ἀπευθυνόμαστε σέ ἕνα χῶρο πού κινή-
θηκε ὅλα τά χρόνια στή κεντροαριστερά, τό κέντρο ἀκόμα καί στή
κεντροδεξιᾶ :
- I. Δέν ἀναλύσαμε τοὺς ἐπιμέρους χώρους καί νά καθορίζουμε τόν τρό-
πο ἐπαφῆς, γνωριμίας καί ἐγγραφῆς νέων μελῶν. Δέν εἴχαμε δηλ.
πολιτική στρατολόγησης.
- II. Δέν καθορίσαμε τήν ἀνάγκη ἐπιμόρφωσης τῶν μελῶν μας ὥστε νά
ἔχουν τήν δυνατότητα ἀφομοίωσης τῶν νέων μελῶν.
- III. Δέν καθορίσαμε μιᾶ πολιτική ἐνεργοποίησης τῶν παλιῶν μελῶν πού
ἀδρανοποιήθηκαν θιά διάφορους λόγους.
- Ἔτσι μέ τήν πρώτη εἴσοδο μερικῶν μελῶν νέων, τά παλιά μέλη ἢ στε-
λέχη βρέθηκαν μπροστά στό δίλημμα τῶν ἀλωσης τῆς ὁργάνωσης ἀπό ἕνα
"ἄλλο εἶδος", ἐνοιῶσαν ἀδύνατοι νά καθοδηγήσουν σωστά, νά ἐκπαί-
δεύσουν καί νά ἀφομοιώσουν νά νέα μέλη. Ἡ ἀντίδραση σ' αὐτές τίς
περιπτώσεις ἦ ἦταν τό κλείσιμο τῆς ὁργάνωσης ἢ ἀντιπαράθεση πρὸς
τοὺς "νέους" μέ ἀποτέλεσμα τήν ἀπομάκρυνσή τους ἢ τήν ἀδρανοποίη-
σή τους.

Πολλές ὁργανώσεις εἶδαν τήν μαζικοποίηση σάν ἕνα ἀριθμητικό
στόχο πού ἔπρεπε νά καλύψουν ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ, χωρίς νά λάβουν ὑπ' ὄψη πῶς

αυτός ο στόχος έπρεπε νά συνοδευτεῖ παράλληλα μέ μιá NEA μορφή δουλειás μέσα κι έξω από τήν Τ.Ο. Πώς ή μαζικοποίηση θά ήταν τό αποτέλεσμα συγκεκριμένης δουλειás καί δράσης κι όχι τό άπλό κάλεσμα για έγγραγή νέων μελών.

Οι Τ.Ο. έδειξαν μ'αυτόν τόν τρόπο πώς δέν κατάφεραν νά ριζώσουν στό κοινωνικό τους περίγυρο, δέν μπόρεσαν νά έμπνεύσουν, νά συναγείρουν, νά οργανώσουν καί τελικά νά άφομοιώσουν τίς μάζες. Αυτό όφείλεται στην έλλειπή παρουσία καί δράση της οργάνωσης στό συγκεκριμένο της χώρο. 'Η άποτυχία δείχνει τήν έλλειψη άκτινοβολίας της Τ.Ο. στό χώρο δράσης της, τήν άδυναμία μας νά χρησιμοποιήσουμε τά κατάλληλα μέσα, τούς κατάλληλους άνθρώπους, τήν κατάλληλο μέθοδο.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ :

Θά μπρούσαμε νά καθορίσουμε ένα ξεάδαρο καί άπλό πρόγραμμα δουλειás πού θά μπορούν νά κατανοήσουμε τά μέλη μας καί νά υλοποιήσουν μέ βάση τίς αντικειμενικές καί ύποκειμενικές δυνατότητες της κάθε Τ.Ο.
Έτσι θά πρέπει :

1. Νά εκλείψει μιá για πάντα ή αντίληψη πώς μιá πρωτοπόρα οργάνωση δέν μπορεί ταυτόχρονα νά είναι μαζική. Μιá τέτοια αντίληψη είναι πέρα για πέρα λαθεμένη καί εκδηλώνει στην πράξη ένα μιζοσπονδικό πανικό μπροστά στη ριζοσπαστικοποίηση των μαζών πού περιμένουν τόν φορέα πού θά μπορέσει νά υλοποιήσει τά όνειρά τους για άλλαγή. Είναι ανάγκη ή οργάνωση νά γίνει δύσκαμη μεταβολής της κοινωνίας μας, νά συναγέρει δηλαδή όλο καί περισσότερες μάζες, νά τίς οργανώσει καί νά τίς έντάξει στην επαναστατική προοπτική πού επιδειώνει τό Κίνημά μας.

Κάθε φορέας τέτοιων αντιλήψεων δέν μπορεί νά είναι άνώτερο ή μεσαίο στέλεχος. "Αν δέν χτυπηθεῖ στη ρίζα του τό κακό κι αν εξακολουθήσουμε νά "κεντρίζουμε" θά έχουμε 'πάντα μπροστά μας τό πρόβλημα καί θά πέρνει μεγαλύτερες διαστάσεις από εκείνες πού πραγματικά έχει.

2. Για νά μπορέσουμε νά αξιοποιήσουμε σωστά τό χώρο μας καί νά μαζικοποιήσουμε τίς Τ.Ο. πρέπει τά μέλη μας νά έχουν τά άπαραίτητα προσόντα, για τήν δουλειά πού τούς ανατίθεται. Πρέπει νά ύπάρχει πολιτική ένημέρωση, σωστή πληροφόρηση, θεωρητική παιδεία. Νά άποκτήσουμε έναν άλλο χαρακτήρα, Είναι ανάγκη τά στελέχη μας νά στρατεύσουν ολόκληρη τήν προσωπικότητά τους ολόκληρη τή ζωή τους στη συνολική προοπτική πού δίνει τό Κίνημά μας. 'Η αυτόμόρφωση είναι καθήκον όχι μόνο γιατί άνεβάζει τό δικό μας μορφωτικό καί πολιτικό επίπεδο

άλλά και γιατί μας δίνει τὰ ἐφόδια γιὰ τὴν δουλειά μας.

3. Ἡ γνώση τοῦ "χώρου" μας εἶναι ἀπὸ τάβασικά στοιχεῖα τῆς ἐπιτυχίας μας. Ἀφοῦ ἐκτιμήσουμε τὶς δυνάμεις μας, ἀφοῦ γνωρίσουμε τὴν γειτονιά, τὴν συνοικία, ἢ τὴν περιοχή πρέπει νὰ ἐπεξεργαστοῦμε ἓνα συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης γιὰ μαζικοποίηση τῆς ὁργάνωσής μας. Κάθε χώρος ἔχει τὶς ἰδιομορφίες του, τὰ δικά του προβλήματα, τὶς δικές τους πολιτισμικές παραδόσεις πού καθορίζουν τὴν ἰδιοσυγκρασία τῶν κατοίκων του. Κάθε χώρος ἔχει τὴ δική του "γλώσσα" συνεννόησης. Χρειάζεται ἓνα ξεχωριστό τρόπο νὰ τὸν πλησιάσουμε. Δέν ὑπάρχει καμιὰ γενική συνταγή. Ἀκόμα καὶ κάθε ἄτομο ἔχει τὶς δικές του ἰδιομορφίες πού πρέπει νὰ λάβουμε ὑπόψη μας. Πῶς θὰ μιλήσουμε σ' ἓνα φοιτητὴ, σ' ἓνα ἀγρότη, σ' ἓναν ἐπιστήμονα, σ' ἓνα ἐργάτη, σὲ μιὰ γυναίκα.

Πρέπει νὰ βροῦμε τὴ "~~γλώσσα~~" αὐτὴ ἂν θέλουμε νὰ πετύχουμε.

4. Ἡ πολιτική μας ἀνάπτυξη θὰ ἔρδει μέσα ἀπὸ τὴν καθημερινή πάλη. Ἄν δέν συμμετέχουμε στὴ ζωὴ τοῦ τόπου μας, στὰ καθημερινὰ του προβλήματα, ἂν δέν ξέρουμε λ.χ. τὸν παπᾶ τοῦ χωριοῦ, τὸν κοινοτάρχη, τὸν μπακάλη, τὸ δάσκαλο, τὸν καφετζῆ, τὸν καθένα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους "μας", ἂν δέν τοὺς βροῦμε δέν θὰ μπορέσουμε ποτέ νὰ ἀναπτύξουμε σωστὴ τὴν ὁργάνωσή μας, δέν πρέπει νὰ εἴμαστε ξένα σώματα πρὸς τὴν συνοικία μας, τὸ χωριό μας τὸν χώρο δουλειᾶς μας. Καὶ ἀκόμα δέν πρέπει νὰ εἴμαστε ὑπεροπτικοί, ἀλάζονες, στοὺς συνομιλητές μας.
5. Ἄν δέν κερδίσουμε τὸ νέο μέλος μέσα σὸ καφενεῖο. στό σπίτι του, στὴ δουλειά του, στὴν πλατεία εἶναι δύσκολο νὰ τὸ κερδίσουμε σὸ κενό χώρο τῶν γραφείων μας. Ἐκεῖ θὰ τὸν διαπλάσουμε, θὰ τοῦ ἀναπτύξουμε τὸ πολιτικὸ ἐπίπεδο, θὰ τὸν κάνουμε σοσιαλιστὴ. Μὴν περιμένουμε νὰ ἔρδει μὲ ὀλαχτὰ ἐφόδια. Γι' αὐτὸ ὁ χώρος δράσης μας δέν μπορεῖ νὰ εἶναι τὰ γραφεῖα τοῦ Κινήματός μας.
6. Τέλος κάθε Τ.Ο. θὰ βρεῖ ποιά θέματα εἶναι αὐτά πού χρειάζεται νὰ πληροφορηθεῖ ἄμεσα, ποιά θεωρητικὰ ἢ πρακτικὰ προβλήματα δυσκολεύεται νὰ ἀντιμετωπίσει, τί προβλήματα ἀπασχολοῦν τὰ νέα μέλη πού δέν μπορεῖ νὰ τὰ λύσει καὶ νὰ ἐτοιμάσει τὸ πρόγραμμα ἐπιμόρφωσης καὶ αὐτομόρφωσης. Ἀλλά καὶ ἐδῶ χρειάζεται μεγάλη προσοχή. Κάθε μέλος ἔχει τὸν δικό του χαρακτήρα, εἶναι αὐτό πού λέμε "ἓνας ἄλλος ἀνθρώπος". Θέλει μιὰ ξεχωριστὴ μεταχείριση. Ἄν ἓνα μέλος μας δέν ἔχει πάει σὲ σχολεῖο ἢ δέν ἦταν μέλος κάποιου κόμματος τῆς ἀριστερᾶς, ἢ θεωρητικὴ του κατάρτιση θὰ εἶναι περιορισμένη ἂν τὸ φορτώσουμε

μέ δύσκολα βιβλία, προσοῦρες, κείμενα, θά κουραστεῖ - γιατί δέν θά καταλαβαίνει - θά αδρανοποιηθεῖ, θά απομονωθεῖ. Χρειάζεται εἰδική μεταχείριση, χρειάζεται νά τοῦ δώσουμε τή δυνατότητα νά καταλάβει τί λέμε, τί συζητᾶμε, τί προγραμματίζουμε. "Ἀς γίνουμε φίλοι μαζί του καί ὡς τόν βοηθήσουμε ἐξηγώντας του τό κάθε τί πού δυσκολεύεται. Θά ναι λάθος νά τόν χαρακτηρίσουμε δεξιό ἢ κεντρῶο γιατί δέν ξέρει τί εἶναι αὐτοδιαχείριση, τί εἶναι μαρξισμός, ἂν ἀντιδράσει στό κάλεσμα "σύντροφε". Τήν ἀγνοιά του ἐμεῖς ἔχουμε καθήκον νά τήν καλύψουμε. Καί ἐκεῖ θά φανεῖ ἡ ἱκανότητά μας σάν καθοδηγητικοῦ στέλεχους, σάν γήσιου ἐπαναστάτη. Νά τόν κερδίσουμε :

Ἡ σωστή μαζικοποίηση τῆς ὁργάνωσης δέν εἶναι ἡ μαγική λύση γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων γιατί καί ἐκεῖ πού ἐγινε σωστά οἱ Τ.Ο. δέν ξεπέρασαν τά προβλήματα τῆς αδρανοποίησης μελῶν καί τῆς μικρῆς συμμετοχῆς στή δουλειά τοῦ Κινήματος. "Ὅταν μιλάμε βέβαια γιά αδρανοποίηση μελῶν καί ἡ συμμετοχή στήν καθημερινή δουλειά τοῦ Κινήματος θά πρέπει νά λάβουμε ὑπ' ὄψιν πῶς :

- α. Τά μέλη μας καί ἰδιαίτερα τά ἡλικιωμένα μέλη μας προέρχονται τά περισσότερα ἀπό ἓνα χῶρο πού ποτέ δέν ἦταν ὁργανωμένος ἢ καί ὅταν ἦταν ἡ λειτουργία ἦταν ἐντελῶς διαφορετική ἀπ' αὐτή πού ζητοῦμε σήμερα.
- β. Πῶς τά μέλη μας δέν εἶναι ἀπαγγελματικά στελέχη καί πῶς πέρα ἀπό τήν συμμετοχή τους στή δραστηριότητα τῆς Τ.Ο. ἔχουν μιὰ σειρά ἀπό ἄλλες ὑποχρεώσεις λ.χ. ἐπαγγελματικές, κοινωνικές, οἰκογενειακές κ.ἄ.

Ἔτσι ^{/δέν} θά πρέπει νά διαμαρτυρώμαστε συνεχῶς πῶς τά μέλη μας δέν συμμετέχουν ἐνεργά στή Τ.Ο. δέν εἶναι μαζικές οἱ συνεδριάσεις κ.λ.π. Εἶναι ἀναγκαῖο νά βροῦμε ἄλλους τρόπους πού θά δώσουν τήν δυνατότητα στά μέλη μας νά προσφέρουν κάθε δυνατότητα ~~π~~ πού ἔχουν
Ἔτσι θά πρέπει :

- α. Νά δοῦμε ἂν ἡ συγκρότηση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. σέ ἐπίπεδο τόπου κατοικίας εἶναι ἡ πιό ἐπιβεβλημένη. λ.χ. ἓνας μπακάλης πού δουλεύει 30 χρόνια στήν Α συνοικία ἀλλά κατοικεῖ στή Β δέν μπορεῖ ἡ πολιτική προσφορά του νά γίνεται στό ἐπίπεδο κατοικίας του, ὅπου πηγαίνει μόνο γιά νά κοιμηθεῖ τό ἴδιο γιά κάποιον ὑπάλληλο κ.λ.π. "Ἐξ" ἄλλου θά πρέπει νά λάβουμε ὑπ' ὄψιν πῶς οἱ κοινωνικές σχέσεις ἀναπτύσσονται σήμερα περισσότερο στούς χώρους δουλειᾶς παρά στή γειτονιά.

Έτσι θά πρέπει νά δοῦμε ἂν ἡ δημιουργία Τ.Ο. στους χώρους δουλειᾶς ἢ ἀκόμα Τ.Ο. κατά κλάδο ἢ κατά ἐνδιαφέροντα θά βοηθήσει στήν προσπάθεια ἀνάπτυξης τοῦ Κινήματος καί καλύστερης συμμετοχῆς τῶν μελῶν μας στή δραστηριότητά μας, λ.χ. οἱ Τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι θά βροῦν μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον νά συζητοῦν μέ τούς συναδέλφους τους ὄχι μόνο συνδικαλιστικά θέματα ἀλλά καί πολιτικά καί κοινωνικά γιατί γνωρίζονται καλύτερα παρά σέ μιὰ Τ.Ο. ὅπου δέν θά γνωρίζουν σχεδόν κανένα καί πού δέν ἔχουν τό χρόνο νά δημιουργήσουν καί νέες κοινωνικές σχέσεις. (Αὐτό ἐμποδίζει καί τήν δημιουργία φιλικῶν σχέσεων ἀνάμεσα στά μέλη μας τόσο ἀναγκᾶς γιά τήν μείωση τῶν προσωπικῶν διαφορῶν.) Ἀκόμα μέλη μας πού ἐνδιαφέρονται λ.χ. γιά θέατρο, τήν λογοτεχνία κ.λ.π. γιατί νά μήν μποροῦν νά δραστηριοποιηθοῦν ἀ'αὐτούς τούς χώρους ὅπου μποροῦν καί τό ἐνδιαφέρον τους νά ικανοποιήσουν καί ἡ προσφορά τους νά εἶναι μεγαλύτερη. Θά πρέπει νά δοῦμε ἂν ἡ ἀναγνώριση τῶν Κλαδικῶν μέ συγκεκριμένο περιεχόμενο καί κατανομή δουλειᾶς καί δυναμικοῦ μπορεῖ νά δώσει λύση τό πρόβλημά μας.

ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ -- ΣΤΕΛΕΧΗ :

Μέχρι σήμερα καθοδηγητική παρέμβαση, πρέπει νά ὁμολογήσουμε, ἔκανε σχεδόν ἀποκλειστικά ὁ Πρόεδρος τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Οἱ μικρές ἐξαιρέσεις πού ὑπάρχουν τόσο σέ ἐπίπεδο κεντρικῶν ὀργάνων (Σ.Ε., Ἐπιτροπῶν) ὅσο καί σέ ἐπίπεδο νομαρχιακῶν δέν μπροῦμε νά ποῦμε πῶς ἦταν ἀποτελεσματικές ἢ ὅτι ικανοποίησαν. Έτσι ἔχουμε ἓνα τεράστιο κενό ὅταν ὁ Πρόεδρος ἀπουσιάζει. Αὐτό ὀφείλεται βέβαια στήν ἔλλειψη στελεχῶν, πολιτικῆς ἐμπειρίας, ἀλλά ὀφείλεται παράλληλα καί στήν ἀποψη πού ἀσυνείδητα ἢ συνειδητά ἐπικράτησε στά λίγα χρόνια ζωῆς τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., πῶς δέν χρειάζονται ἄλλοι ὑπάρχει ὁ Πρόεδρος πού τά λέει τόσο καλά κ.τ.τ. Ὅμως θά πρέπει νά ὁμολογήσουμε ἀκόμα πῶς σ'αὐτά τά 4 χρόνια δέν εἴχαμε ἐφαρμόσει μιὰ πολιτική στελεχῶν πού θά μᾶς ἔδινε τό ἀπαιτούμενο ἀνθρώπινο δυναμικό γιά νά καλύψουμε τίς ἀνάγκες μας. Ὅταν μάλιστα αὐτές, μέ τίς ἐκλογές τοῦ '77, ὄχι μόνο αὐξήθηκαν ἀλλά ποιοτικά διαφοροποιήθηκαν. Ἡ αὐξηση - ποσοτική καί ποιοτική - τῶν ἀναγκῶν μας ἔμεινε σχεδόν ἀκάλυπτη. Τά λίγα στελέχη ὑποχρεώθηκαν νά ἀναλάβουν μιὰ σειρά ἀπό δουλειές χωρίς νά μποροῦν νά παρακολουθήσουν σωστά καί σέ βάθος καμιά ἀπ'αὐτές. Ὑπῆρξαν περιπτώσεις ὅπου ἡ διαπίστωση πῶς δέν εἶναι δυνατόν νά προχωρήσει ἔτσι ἡ κατάσταση ὡδήγοῦσε τά στελέχη μας στό συμπέρασμα

πώς δέν μπορούν νά κάνουν τίποτα, ότι δέν έχουν δυνατότητες, ότι λειτουργούν συγκεντρωτικά καί τελικά βρίσκονται μπροστά σέ άδιέξοδα μέ άποτέλεσμα νά άδρανοποιούνται καί οί ίδιοι. Άκόμα ό φόρτος έργασίας δημιουργούσε ψυχολογικά προβλήματα στίς σχέσεις μας. Θα μπορούσε κανείς νά ρωτήσει : Ποιά είναι τά συνδικαλιστικά καί συνεπαιριστικά μας στελέχη, λοι διαφωτιστικές μας, οί καλλιτέχνες μας, πού θα μεθοδεύσουν σωστά καί άποτελεσματικά τή παρέμβασή μας στους πολιτιστικούς χώρους καθορίζαμε μέ τήν άπόφαση τής Κ.Ε. τόν περασμένο θλεβάρη πώς στόχος μας πρέπει νά είναι οί μαζικοί χώροι άλλι πώς καί μέ τί δυναμικό θα δουλεύαμε πώς ποιά αντίληψη μέ τί στόχους ; Είναι δυνατόν νά μπορούμε καί νά λειτουργήσουμε στό μαζικό χώρο όταν λ.χ. υπεύθυνο στέλεχος τών ήθοποιών μας διαμαρτύρεται γιατί περάσαμε στήν έφημερίδα μας τόν α ή β ήθοποιό πού δέν είναι "δικός " μας καί πώς υποστήριξε καί κάποια άποψη πού δέν είναι στή γραμμή τοϋ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ; "Όταν ή Κ.Ο. ήθοποιών έχει μερικές μονάδες ένργων ήθοποιών ένω οί άλλοι είτε δέν εργάζονται σάν ήθοποιοί ή είναι άποτυχεμένοι στή δουλειά τους ;

Κι ακόμα εκεί πού είχαμε κάποια στελέχη γιατί δέν μπορέσαμε νά δουλέψουμε σωστά ; Έρευνήσαμε ποτέ τήν συμπεριφορά τους, τόν τρόπο αντιμετώπισης τών μελών, φίλων ή ακόμα καί έχθρων τοϋ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ;

Ή σοσιαλιστική συνείδηση, υπαγορεύει μιάν ανάλογη συμπεριφορά, πού δοκιμάζεται καθημερινά, σφυρηλατείται μέσα στον άγώνα καί καταχτιέται όριστικά μέ τήν σωστή πολιτική δράση. Ή σοσιαλιστική συνείδηση δέν έχει κανένα κοινό μέ τήν μισαλοδοξία, τόν έγωκεντρισμό, τήν άκατάσχετη φιλοδοξία, τήν τάση για άυτόπροβολή, τήν διεκδίκηση τοϋ άλάθητου, τήν άντικοινωνική λειτουργία, τόν άπομωνοτισμό καί τόν έλιτισμό.

Ή μικροαστική, παλαικομματική αντιδραστική νοοτροπία είναι αντίθετη καί έξω από τήν δική μας δουλειά, Κι όσο ιεραρχικά ανεβαίνουμε μέσα στό Κίνημα τόσο περισσότερο πρέπει νά ξεκαθαρίζουμε αυτές τίς αντιθέσεις, νά συνειδητοποιούμε τά προσόντα πού πρέπει νά κατέχει ένα στέλεχος. Πώς αντιμετώπισαμε μέχρι τώρα τέτοια προβλήματα ;

Θά πρέπει νά καταλάβουμε πώς τό επίπεδο τής κοιματικής καθοδήγησης έξαρτάται από τό βαθμό τής μαχητικότητας καί τής πρωτοβουλίας πού αναπτύσσουν στή δουλειά τους οί κοιματικές οργανώσεις δηλαδή τά στελέχη καί μέλη μας. Τά στελέχη μας βρίσκονται στήν πρώτη γραμμή τών οικονομικών, κοινωνικών καί πολιτιστικών διεκδικήσεων. Είναι πάντα μέσα στους μαζικούς χώρους δουλεύουν, οργανώνουν κατευθύνουν. Είναι παραδείγματα ανθρώπινης συμπεριφοράς, προβληματισμού, ζωντάνιας. Θα πρέπει νά αντιλη-

φθοῦμε ὅτι ὁ καθοδηγητικός ρόλος τοῦ Κινήματος μας δέν εἶναι μιὰ ἀφηρημένη ἐννοια εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωὴ τὰ προβλήματα τοῦ ἐργάτη, τοῦ ἀγρότη τοῦ μικροεπαγγελματία, τοῦ ἐπιστήμονα, τῶν νέων.

ΚΡΙΤΙΚΗ - ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ

Γιὰ νὰ γίνεи ὅμως σωστά ἡ δουλειά μας πρέπει ὅλες οἱ πλευρές τῆς δραστηριότητος τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης ὀργάνωσης τοῦ ἐνός ἢ τοῦ ἄλλου στελέχους νὰ μπαίνουν κάτω ἀπὸ μιὰ ἀντικειμενική κριτική καὶ αὐτοκριτική νὰ ἐκτιμῶνται οἱ ἀδυναμίες, τὰ λάθη οἱ ἐλλείψεις καὶ νὰ γίνεται προσπάθεια γιὰ τὴν ἐξάλειψή τους. Μιὰ κριτική ὅμως, ποὺ γίνεи μέσα στὰ ὄργανα, εἶναι ὄπλο γιὰ τὴν αὔξηση τῆς ἀπολεσματικότητος τοῦ Κινήματος καὶ ὄχι γιὰ ἱκανοποίηση προσωπικῶν ἀντιθέσεων ἢ φολοδοξιών. Ἡ κριτική καὶ αὐτοκριτική δέν εἶναι μιὰ εὐκόλη ὑπόθεση. Πρέπει νὰ γίνεи μέ ἠπευθυνότητα, μέ σοβαρότητα, ὕστερα ἀπὸ μελέτη, ἀνάλυση. Χωρὶς κανένα φιλελευθερισμό. Χωρὶς ὑποκειμενικὲς βλέψεις. Ἡ κριτική ὅσο ἐννο-νὴ καὶ νὰ εἶναι δέν μπορεῖ νὰ γίνεи 'μέ "βαρεῖές ἐκφράσεις" ἀλλὰ μέ τὴν τοποθέτηση τῆς οὐσίας τοῦ προβλήματος. Θὰ πρέπει νὰ δοῦμε πὼς ἡ ἀξία τῆς αὐτοκριτικῆς καθορίζεиτe ἀπὸ τὴν εἰλικρίνεια, καὶ τὴν προθυμία νὰ καταπιαστοῦμε μέ τὴν διόρθωση τῶν λαθῶν καὶ ἐλλείψεων, ὄχι μόνο μέ τὴν ἐπισήμανση καὶ τὴν καταδίκη τους.

Παράλληλα μέ τό ζήτημα τῆς κριτικῆς καὶ αὐτοκριτικῆς μπαίνει τό θέμα τῆς ἐκτέλεσης τῶν ἀποφάσεων ποὺ πάρθηκαν. Οἱ ἀποφάσεις ποὺ πέρνονται πρέπει νὰ ἐκτελοῦνται. Γιατί οἱ ἀποφάσεις τοῦ Κινήματος ἀποτελοῦν τὴν συνολική ἐκφρασή του.

Πόσες φορές ὅμως ἀποφάσεις ποὺ πάρθηκαν ἔμειναν ἀνεκτέλεστες ; Πόσες ἀρνήθηκαν ἀκόμα καὶ ρητὰ πῆν ἐφαρμογή τους ; Κι ὅμως τό Κίνημα δέν πῆρε μέτρα ἀντίθετα ὄχι μόνο τίς ἀνέχτηκε ἀλλὰ κάτω ἀπὸ τὴν πίεση ὧσων διαφωνοῦσαν μ'αὐτές ἀλλάζε ἀποφάσεις, προσάρμοσε καταστάσεις..

Οἱ διαπιστώσεις ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ Κινήματος εἶναι πὼς στὰ χρόνια αὐτά τὰ στελέχη του εἶχαν ἴσως μερικά ἀπὸ τὰ προσόντα αὐτά, πολλά ὅμως "στελέχη" δέν διέθεταν σχεδὸν κανένα. Χρειάζεται λοιπὸν ἄμεσα μιὰ ριζική ἀλλαγὴ στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος γιατί χωρὶς ἓνα ὁμοιογενές σωστό στελεχιακὸ δυναμικὸ δέν θὰ μπορέσουμε νὰ προωθήσουμε τὴ δουλειά μας.

Βασικά πρέπει :

1. Νὰ ἐπιλεγοῦν σὲ πρώτη φάση τὰ στελέχη ποὺ μποροῦν νὰ παίξουν κάτω

από τις σημερινές συνθήκες τόν κύριο καί καθοδηγητικό ρόλο.

2. Νά δημιουργηθεῖ σχολή στελεχῶν τήν ὁποία θά παρακολουθοῦν ΟΛΑ τά μέλη Κεντρικῶν Ἐπιτροπῶν, Βουλευτές, μέλη Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν.
3. Νά δημιουργηθοῦν κατά περιφέρειες μικρές σχολές στελεχῶν γιά τά τοπικά στελέχη (γιά ἐπιμόρφωση στά τοπικά θέματα).
4. Νά βρεθοῦν κατά χώρους - κλαδικά - στελέχη πού θά χρησιμοποιηθοῦν σέ μαζικούς χώρους.
5. Νά βρεθοῦν ἐπιστήμονες - καλλιτέχνες, λογοτέχνες καί ἄλλοι διανοούμενοι πού τό Κίνημα θέλει νά προβάλλει καί νά μεθοδευτεῖ ἡ γνωριμία του μέ τίς μάζες - δημοσιότητα στήν ΕΞΟΡΜΗΣΗ, συμμετοχή σέ πολιτιστικές ἐκδηλώσεις κ.λ.π. - γιά νά χρησιμοποιηθοῦν στήν συνέχεια σέ πλατειές ἐκδηλώσεις. Καί βέβαια στήν προώθηση τῶν ἐξειδικευμένων θέσεων τοῦ Κινήματος στό ἐπίπεδο μαζικῶν χώρων.
6. Νά ἀπλουστευθοῦν οἱ διάφορες ἐγκύκλιες πρός τά μέλη ἔτσι πού νά δίδεται μέσα ἀπό αὐτές ἡ γραμμή καί νά γίνεται κατανοητή.
7. Νά δημιουργηθοῦν ἐκδηλώσεις μέ μορφωτικό, ἐκπαιδευτικό, χαρακτηρισέ ὅλη τήν Ἑλλάδα. Νά χρησιμοποιοῦνται μεσαῖα στελέχη πού μέ τήν καθοδήγηση καί παρακολούθηση τῶν βασικῶν στελεχῶν θά ἀναλύουν διάφορα θέματα.
8. Νά ἐκδοθεῖ περιοδικό ἰδεολογικοῦ προβληματισμοῦ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΧΕΣΕΩΝ

Αὐτά χωρίζονται :

1. Σέ προβλήματα σχέσεων μελῶν Τ.Ο. - μέλη μεταξύ τους, μέ Σ.Ε. κ.λ.π.
2. Προβλήματα σχέσεων Σ.Ε. μέ Ν.Ε.
3. Προβλήματα σχέσεων μελῶν Ν.Ε. μεταξύ τους.
4. Προβλήματα σχέσεων Ν.Ε. μέ Κ.Ε.
5. Προβλήματα σχέσεων Τ.Ο. - Ν.Ε. μέ βουλευτές.
6. Προβλήματα σχέσεων Κεντρικῶν Ἐπιτροπῶν.

1. Προβλήματα σχέσεων

Κύριο χαρακτηριστικό τῆς ὁργανωτικῆς ἀνεπάρκειας ὑπῆρξε ἡ καί ἡ ἔλλειψη ἐπικοινωνίας ἀνάμεσα στά διάφορα ὅργανα τοῦ Κινήματος, πρᾶγμα πού ἀποτελέσσε τροχοπέδη στήν σωστή πληροφόρηση καί προώθηση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Κινήματος σέ ὅλα τά ἐπίπεδα. Μποροῦμε σίγουρα νά ποῦμε πῶς ὅλα αὐτά τά χρόνια :

α. Δέν ὑπῆρξε ἀμεση καί πλήρης πληροφόρηση τῶν Τ.Ο. καί τῶν μελῶν

μας για τις θέσεις και την τακτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. 'Η πληροφόρηση έφτανε καθυστερημένα με έγκυκλίους που άλλοτε ήταν στεγνές "ήμερήσιες διατάξεις" και άλλοτε περίπλοκα θεωρητικά ντοκουμέντα στα οποία έπαιε το τοπικό μέλος μας να ψάξει για να βρεί την θέση ή την απόφαση που προωθούσε.

β. 'Η πληροφόρηση έρχόταν ή μέσα από τον άστικό τύπο, που την παρουσίαζε όπως εΐθελε ή μέσα από την ΕΒΟΡΜΗΣΗ με μια βδομάδα πολλές φορές καθυστέρηση ή με κάποια επίσκεψη στελέχους που μετέφερε όσα κατάφερε να συγκρατήσει ή να αντιληφθεί. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός πως στις συναντήσεις με μέλη Ν.Ε. τά μισά μέλη δέν είχαν μαζί τους χαρτί και μολύβι.

γ. Συνήθως το μέλος που μετέφερε την άποψη αν δέν την κρατούσε για τον εαυτόν του πρόσθετε πάντα τις δικές του άποψεις ή αφαιρούσε ότι δέν τον βόλεψε.

δ. Σχεδόν ποτέ δέν δόθηκε στις Τ.Ο. ένα έρώτημα με το σκεπτικό του Ε.Γ. και να ζητηθεί ή συζήτηση και πρόταση προς το Ε.Γ.

Αυτό ενισχύθηκε και από την έλλειψη οποιουδήποτε έλέγχου από την πλευρά των κεντρικών προς τις Ν.Ε., και αυτών με τη σειρά τους προς τις Τ.Ο. Σπάνια έμπαινε το έρώτημα τί κάναμε μέχρι τώρα για την α ή β απόφαση του Κινήματος για τό α ή β πλάνο δουλειάς.

'Αλλά και όπου γινόταν έλεγχος δέν υπήρξαν ποτέ μέτρα για την αντιμετώπιση της αδράνειας ή της αντίθεσης, κάποιας Ν.Ε. ή Τ.Ο. Δέν είναι μόνο οι οίκονομικές υποχρεώσεις και τά πλάνα δουλειάς που έμειναν τις πιο πολλές φορές στα χαρτιά αλλά ακόμα και πολιτικές αποφάσεις δέν προωθήθηκαν. Αύτή ή χαλαρότητα ενίσχυσε την τάση φιλελευθερισμού στην όργάνωση, δημιούργησε την έντύπωση πως ο γραμματέας ή το μέλος νιας Ν.Ε. ή μιας Σ.Ε. είναι ο "άρχηγός" της περιοχής όπου άνεξέλεγκτα και χωρίς φόβο κυρώσεων μπορεί να κάνει ό,τι θέλει. 'Ετσι στην πράξη κάθε Τ.Ο. ή Ν.Ε. ακολουθούσε την δική της γραμμή. 'Ενισχύθηκαν οι προσωπικές έριδες, πέρασε μια αντίληψη παραγωντισμού. Παράλληλα ή άνοχη που έδειχνε ή όργάνωση στην τάση "άνεξαρτοποίησης" μερικών βουλευτών οι όποιοι άρνήθηκαν και άρνιούνται να άναγνωρίσουν την όργάνωση, να ένπαχθούν και να δουλέψουν, σ'αυτήν, ενίσχυσε ακόμα πιο πολύ τον διϋσμό σε πολλές περιοχές. Αυτό όχι μόνο επέτρεψε στους νεοπαράγοντες να κάνουν τη "δουλιά" τους αλλά παράλληλα αφαίρεσε από την όργάνωση ένα σεβαστό δυναμικό που θα μπορούσε αν έμπαινε σε μια σωστή διαδικασία να προσφέρει πολλά. Πρόσθετα δημιούργησε άρνητικές άντυπώσεις στο χώρο γιατί έμφανιζόνταν προς τά έξω "δύο και τρία ΠΑ.ΣΟ.Κ." 'Ενισχύθηκε

στήν πράξη μετὰ τάση γιὰ ἀλληλοκατηγορία καὶ ὑπονόμευση, ἐνῶ παράλληλα οἱ βουλευτὲς συντηροῦσαν τοὺς παλιούς μηχανισμούς τῶν κοινοταρχῶν καὶ τῶν παραγόντων μετ' ἀποτέλεσμα νὰ ἐμφανίζεται τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ὡς ἓνα κόμμα ποὺ ἐπαγγελλόταν ἀλλὰ δὲν ἐφόρμιζε τὴν ἀλλαγὴν. Κι ὅμως οὔτε σ' αὐτὲς τὲς κρισιμολογίες περιπτώσεις πάρθηκαν ὁποιαδήποτε μέτρα. Οἱ ἀντιθέσεις αὐτὲς ὁδήγησαν σὲ μιὰ λαθεμένη ἀποψη ὅτι δηλαδή ἡ ὁργάνωση ὁρᾷ σχετικιστικά ὅτι δὲν διαθέτει τὸ ἀπαιτούμενο δυναμικό, ὅτι μόνον στὴν περίγυρο ὑπάρχουν ἱκανὰ ἄτομα γιὰ τὲς ἐπιλογές τοῦ κινήματος. Εἶναι βέβαια γεγονός πὺς ἓνας ἀριθμὸς στελεχῶν ἀδρανοποιήθηκε ἢ παρέμεινε ἔξω ἀπὸ τὴν ὁργάνωση καὶ ὅμως δὲν θά ἔπρεπε αὐτὸ νὰ θεωρηθεῖ ὡς ὁ κανόνας καὶ νὰ ὑπάρξει π.χ. ἡ ἀντίληψη ὅτι ἡ ὁργάνωση δὲν διαθέτει ἱκανὰ στελέχη γιὰ ὑποψήφιους κι ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνουν προτάσεις ἀπὸ τὸν περίγυρο τοὺς φίλους κ.λ.π. ὅμως ἡ ἀποψη πὺς ἡ ὁργάνωση δὲν ἔχει σωστὰ μέλη, πὺς δὲν μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήσει τὲς ἀνάγκες, πὺς ἡ ὁργάνωση μπορεῖ νὰ κολλᾷ ἁφίσσες, νὰ χερσοκροτεῖ, νὰ συλλαμβάνονται μέλη της καὶ νὰ περνᾷ ἀπὸ δικαστήρια, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ προτείνει ἀξιόλογα μέλη της γιὰ ὑποψήφιους ἐνίσχυσε μιὰ διάχυτη ἀντίληψη πὺς τὸ πραγματικὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν ὁργάνωση καὶ πὺς "ὅποιος εἶναι ἐκτὸς ὁργάνωσης ἔχει μεγαλύτερη πιστευτότητα, καὶ πὺς πολλές πιθανότητες νὰ προωθηθεῖ σὲ κάποια ὑποψηφιότητα". Μπορεῖ αὐτὰ ὅλα νὰ ἀποτελοῦν ὑπερβολή ὅμως μιὰ δόση ἀλήθειας ὑπῆρχε καὶ σίγουρα ἐνίσχυσε τὴν τάση "περιχαράκωσης τῆς ὁργάνωσης" καὶ ἀντιπαράθεσης της μετὰ μιὰ σειρά παραγόντων.

Θά πρέπει νὰ οἶμε ἀκόμα ποὺ τόσο αὐτὴ ἡ τάση τῆς ὁργάνωσης ὡς καὶ ἡ ἀρνηση τῶν βουλευτῶν νὰ ἐνταχθοῦν σ' αὐτήν, παράλληλα μετὰ λάθη ποὺ ἐγίναν μείωσε τὸ κύρος τῆς ὁργάνωσης στὸ χῶρο της. Εἶναι φανερό πὺς σ' αὐτὸ τὸ στάδιο ἀνάπτυξης ἡ ἐνταξη καὶ ἡ δουλειὰ μιᾶς σειράς γνωστῶν καὶ ἐπώνυμων στελεχῶν θά ἔδινε στὴν ὁργάνωση κύρος, θά δημιουργοῦσε θετικότερους παράγοντες γιὰ ἀνάπτυξη. Δὲν θά ἀπέχουμε ἀπ' τὴν πραγματικότητα ἂν ποῦμε πὺς ἀρκετοὶ κάνουν ὅτι μποροῦσαν γιὰ νὰ μὴν ἀποχτήσῃ κύρος ἡ ὁργάνωση. Ὅταν βουλευτὲς τοῦ κινήματος σὲ ἀγροτική κι ἀπὸ παράδοση συντηρητική περιοχὴ δηλώνουν πὺς δὲν ὑπάρχει ὁργάνωση κι ὅτι "Ἐγὼ εἶμαι τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ." χωρὶς νὰ ὑπάρξει καμιὰ κύρωση, ὅταν ὑποψήφιοι βουλευτὲς ἢ μέλη Κ.Ε. ἢ Ν.Ε. παραίθεναν τοὺς κανόνες ποὺ ἀνακοινώθηκαν πρὸς τὰ ἔξω στὲς ἐκλογὲς χωρὶς καμιὰ κύρωση τότε πὺς ζητοῦμε σεβασμὸ στὴν ὁργάνωση, ἀναγνώριση τῆς ὁργάνωσης, ἐνταξη σ' αὐτήν νέων μελῶν, πλάτεμα καὶ μαζικοποίησή της ;

Χρειάζεται σοβαρή και σε βάθος αναπροσαρμογή τακτικής μας απέναντι σ' αυτό τό θέμα αν θέλουμε οι οργανώσεις μας να αναπτυχθούν και να αναγνωρίσουν πάλι κοινοτική ιεραρχία. Να δείξουν σεβασμό στα στελέχη και στους βουλευτές μας. Πώς να υπάρξει σεβασμός όταν σήμερα ο βουλευτής φτιάχνει τό δικό του κόμμα, όταν οι νεοπαράγοντες προσπαθούν να περιχαρπώσουν τήν θέση τους στην οργάνωση γιατί άλλοι υποβλέπονται σαν χειρότεροι έχθροι ;

Χρειάζεται :

- α. Να έρευνηθούν όλες οι περιπτώσεις καταγγελιών που αναφέρονται σε τέτοια προβλήματα και να αντιμετωπισθούν. Να είναι άμιλεικτο ~~το~~ τó κίνημα σε κάθε νέα καταγγελία σχετικά με αλληλοκατηγορίες στελεχών, υπονόμηση θέσης, κ.λ.π.
- β. Να τονισθεί προς όλες τις μεριές πώς ή οργάνωση είναι ή μόνη επιλογή του Κινήματος και πώς δέν μπορεί παρά όλα τά στελέχη του να δουλεύουν μέσα α' αυτήν και για τήν ανάπτυξη της.
- γ. Οι αποφάσεις του Κινήματος είναι δεσμευτικές για όλους. Να υπάρξει έλεγχος για τήν εφαρμογή τους και κυρώσεις.
'Ο έλεγχος θά γίνεται σε όλα τά επίπεδα. Τά μέλη ή τά κλιμάκια στελεχών που θά διοριστούν από τό Ε.Γ. για κάθε νομό οθα υποβάλουν τις εκθέσεις τους και τά μέτρα που πρέπει να ληφθούν.
- δ. Οι οργανώσεις θά πρέπει να παρακολουθήσουν σεμινάρια κοινοτικής συμπεριφοράς που θά ετοιμάσει ή 'Επιτροπή Διαφώτισης. Σ' αυτά θά αναλυθούν τόσο ο τρόπος συμπεριφοράς των μελών μεταξύ τους και προς τά έξω όσο και ο τρόπος εφαρμογής και προώθησης των αποφάσεων του Κινήματος.
- ε. Οι βουλευτές θά πρέπει δημόσια, στις ομιλίες τους, να καλούν τόν κόσμο να ένταχθεί στις οργανώσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ιδιαίτερα εκεί που μέχρι τώρα λειτούργησαν άρνητικά. Δέν μπορεί κανείς να διατηρεί δικές του οργανώσεις και κοινοτικά φέουδα.
- στ. θά πρέπει να βρεθούν τρόποι ανάπτυξης των σχέσεων μεταξύ βουλευτών και οργάνωσης γιατί στην έπαρχία ή παρουσία του βουλευτή στην Τ.Ο. έχει ιδιαίτερη σημασία. Έτσι θά πρέπει :
 1. Οι Τ.Ο. να δείχνουν τόν απαιτούμενο σεβασμό στο λειτουργήμα του βουλευτή, σεβασμό που δείχνει έξ' άλλου όλος ο λαός.
 2. Οι βουλευτές να επισκέπτονται συχνά τά γραφεία του Κινήματος (υπάρχουν περιπτώσεις όπου βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δέν γνωρίζουν που είναι τά γραφεία μας) και να δείχνουν τόν απαιτούμενο

νά υποκαταστήσουν τήν ὀργάνωση ἢ νά μετατραποῦν σέ γραφεῖα ἀντιπαράθεσης σέ ἄλλο βουλευτή ἢ τήν ὀργάνωση. Σέ τέτοια περίπτωση τό Ε.Γ. μπορεί νά κλείσει τό πολιτικό γραφεῖο βουλευτοῦ.

- ζ. Οἱ βουλευτές μεταξύ τους δείχνουν τόν ἀπαιτούμενο συναδελφικό καί συντροφικό σεβασμό καί δέν ἀλληλοκατηγοροῦνται ἢ ἀλληλοὑποβλέπονται.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΜΕΛΩΝ Κ.Ε.

Τά μέλη τῆς Κ.Ε. εἶναι τά ἀνώτερα στελέχη τοῦ Κινήματος. Ἡ θέση τοὺς ἐπιβάλλει μιᾷ ἰδιαίτερα προσεχτική συμπεριφορά καί μιᾷ μεγαλύτερη συμμετοχή στή δουλειά τοῦ Κινήματος. Ἡ θέση τοῦ ἑκτον στήν Κ.Ε. τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. εἶναι κατάκτηση μέσα ἀπό τήν προσφορά τοῦ καθενός πρὸς τό Κίνημα καί τὰ καθήκοντα καί οἱ ὑποχρεώσεις τους εἶναι τεράστιες. Ἡ ὀργάνωση ἔδειξε κάποια μειωμένη ἐκτίμηση σέ μέλη τῆς Κ.Ε., αὐτός ὅμως, δέν πρέπει νά παραβλέπουμε, πῶς στίς περισσότερες φορές ἦτοια συνάρτιση τῆς δραστηριότητος ἢ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ συγκεκριμένου μέλους τῆς Κ.Ε. Ὁ σεβασμός πού ζητᾶ κανεῖς γιά τή θέση στήν ὁποῖαν ἐκλέχτηκε ἀπό τό Κίνημα συνδέεται ἄρρικτα μέ τήν δική του προσφορά καί συμπεριφορά. Τά μέλη τῆς Κ.Ε. πρέπει :

1. Νά εἶναι ἐνημερωμένα γιά τίς θέσεις τοῦ Κινήματος σέ ὅλα τα γενικά προβλήματα.
2. Νά παρακολουθοῦν τήν πολιτική κατάσταση ἐσωτερική καί διεθνῇ.
3. Νά γνωρίζουν τίς θέσεις τῶν ἄλλων κομμάτων καί νά μποροῦν νά τίς ἀντιμετωπίσουν.
4. Νά ἐκπληρῶνουν στό ἀμέραμο τὰ καθήκοντά τους .
5. Νά σέβονται τήν γνώμη τῆς ὀργάνωσης καί κάθε μέλους
6. Νά εἶναι πιστικοί καί ὄχι ἐρειστικοί στό τρόπο προώθησης μιᾶς θέσης.
7. Νά ἀπαιτοῦν σεβασμό ἀλλά νά σέβονται καί οἱ ἴδιοι τὰ μέλη καί τήν ὀργάνωση.
8. Μέ τήν καθημερινή παρουσία τους στήν ὀργάνωση νά συνεισφέρουν στίς προσπάθειες της γιά ξεπέρασμα προβλημάτων πού δημιουργοῦνται καί ὄχι νά ἐπιτείνουν τίς θιαφορές.
9. Μεταξύ τῶν μελῶν τῆς Κ.Ε. πρέπει νά ὑπάρχει σεβασμός, συναδελφική καί συντροφική συμπεριφορά.
10. Ἡ θέση πού κατέχουν εἶναι τέτοια πού δέν τοὺς ἐπιτρέπεται καμμιᾷ παρεκτροπῇ ἢ ἀντικομματική ἐνέργεια, Ἡ κοινωνική συμπεριφορά τους

είναι ανάλογη με τό λειτούργημα πού υπηρετοῦν.

11. Δέν χρησιμοποιοῦν τήν θέση τους γιά νά ἐπιβάλουν προσωπικές ἀπόψεις ἢ νά ἐνισχύσουν φίλους τους.
12. Ἐντάσσονται στά κλιμάκια καί δραστηριοποιοῦνται στίς προσπάθειες τοῦ Κινήματος.
13. Δέν τούς ἐπιτρέπεται ἀνάμειξη σέ προσωπικές ἐρίδες. Ἀντίθετα ἔχουν καθήκον νά τίς προλαμβάνουν ἢ νά βοηθοῦν στό ξεπέρασμά τους.
14. Εὐδύνονται -γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ἀποφάσεων τοῦ Κινήματος στό χῶρο πού ἀνέλαβαν τήν ἐποπτεία.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΚΑΙ ΚΤΕ

(Ἐπάρχει κείμενο)

ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΜΕ ΚΤΕ ΚΑΙ ΚΕΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

(Ἐπάρχει κείμενο)

ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΜΑΖΙΚΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ

Γιά νά γίνει τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. πραγματικά κόμμα ἀλλαγῆς καί συμμετοχοστά προβλήματα τοῦ λαοῦ μας δέν ἀρκεῖ νά μαζικοποιηθεῖ, χρειάζεται ἡ καθημερινή παρουσία καί συμμετοχή του στά προβλήματα τοῦ λαοῦ. Νά βρίσκεται δηλ. στή κίνηση καί λογική τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων.

Ἄν τό μαζικό κίνημα εἶναι ἡ ἀφετηρία τοῦ δρόμου μας ἡ δουλειά στόν μαζικό χῶρο εἶναι ὁ μοχλός πού θά κινητοποιήσῃ τίς δημοκρατικές δυνάμεις, θά τίς συνειδητοποιήσῃ, θά τίς ἐντάξῃ στό ΠΑ.ΣΟ.Κ. καί στήν προοπτική του.

Ποιό εἶναι τό πλαίσιο πού δίνουν οἱ θέσεις μας γι' αὐτή τή δουλειά : Ποιός ὁ ρόλος μας, σάν μέλους τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., στό μαζικό χῶρο, ποιά τ' ἀμαθήκοντα πού μπαίνουν μπροστά μας, πὸ στυλ τῆς δουλειᾶς μας, οἱ διαφορές ἀπό τήν δουλειά στό κόμμα καί στό μαζικό χῶρο ;

Ἡ βασική θέση μας γιά τήν αὐτονομία τῶν μαζικῶν χώρων δέν ἀφαίρει ἀλλά ἀντίθετα ἐπιβάλλει τήν προώθηση τῆς γραμμῆς καί τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Κινήματος, σχετικά μέ τά συγκεκριμένα θέματα. Ἡ αὐτονομία τοῦ μαζικοῦ χώρου σέ καμμιά περίπτωση δέν σημαίνει αὐτόνομη δράση τῶν συγκεκριμένων μελῶν μας πού δουλεύουν ἐκεῖ.

Είναι φανερό πώς όσο η Τ.Ο. μας αναπτύσσει τις σχέσεις της με τό χώρο δραστηριοποίησης της, με τὰ προβλήματα του λαού της περιοχής με τὰ θέματα πολιτικής, πολιτιστικής, κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης τόσο περισσότερο διαπιστώνει τήν ανάγκη για δουλειά στους χώρους αυτούς. Στο βαθμό, που αναπτύσσεται αυτή η σχέση αυτή η σχέση οργάνωσης - μαζικού χώρου - στον ίδιο βαθμό αναπτύσσεται και η επίρροή της Τ.Ο., μέσα στις μάζες και μπορεί νά παίξει καθοδηγητικό ρόλο στη περιοχή της. Παράλληλα δημιουργεί προϋποθέσεις για μιὰ πλατειά συγκροτημένη έξωκομματική ένότητα πάνω σέ θέματα που κομματική παρουσία τους δέν θά ήταν επιβεβλημένη.

Πώς όμως θά πρέπει νά προτοιμάσουμε τήν δουλειά μας ;

Α. Κάθε Τ.Ο. θά πρέπει νά εκτιμήσει τόν χώρο τόν οποιο κλήθηκε νά δουλέψει. Τις δυνάμεις που έχει, τους στόχους που μπορεί νά βάλει και νά εξεργαστεί ένα συγκεκριμένο σχέδιο. Είναι φανερό πώς μιὰ γειτονιά δέν έχει τὰ ίδια προβλήματα με μιὰ άλλη. Καμιά Τ.Ο., δέν έχει τό ίδιο δυναμικό με μιὰ άλλη (λ.χ. πλεθωψηφία έπιστημόνων ή εργατών, νεολαίων κ.λ.π.). Κι ακόμα τό επίπεδο της οργάνωσης μας δέν είναι τό ίδιο σέ όλες.

"Αν δέν προγραμματίσουμε σωστά, αν δέν εκτιμήσουμε σωστά κι αν δέν προετοιμάσουμε σωστά τὰ μέλη μας νά δουλέψουν στους μαζικούς χώρους, ή συμμετοχή μας σ'αυτούς και ή τυχόν άποτυχία μας θά παίξει άρνητικό ρόλο στη πορεία του Κινήματός μας.

Β. Για νά μπορέσει όμως μιὰ Τ.Ο. νά καθοδηγήσει πραγματικά τόν μαζικό χώρο πρέπει νά έχει στις δυνάμεις της ανθρώπους με επίρροή, μέκυρος στη γειτονιά ή στο χώρο. Πρέπει νά καταλάβουμε πώς δέν άρκει ένας σύγγραφος νά προσφέρεται για δουλειά αν δέν είναι γνωστός στη γειτονιά, αν δέν έχει προσωπικότητα και κύρος.

"Αν δέν είναι συμπαθής στην περιοχή τότε δέν θά μπορέσει νά προσφέρει θετικά στοιχεία στη δουλειά μας θά είναι πάντα τό ξένο σώμα.

"Έχει καθήκον κάθε Τ.Ο. στο περίγυρό της, νά τούς έντοπίσει, νά βρεϊ τρόπο νά τούς πλησιάσει και νά τούς βάλει κάτω από τήν επίρροή της.

Γ. Θά πρέπει νά άπαντηθεί τό έρώτημα ποτε δημιουργείται ένας φορέας, για ποιό λόγο, από ποιές δυνάμεις και τί ρόλο θέλουμε νά παίξουμε σ'αυτόν. Δέν μπορεί νά φτιάχουμε λ.χ. πολιτιστικούς συλλόγους χωρίς προηγούμενα νά συζητήσουμε τό περιεχόμενό τους, τις δυνατότητες δραστηριοποίησής του και τόν ρόλο μας σ'αυτόν.

- Δ. Τέλος, θά πρέπει κάθε Τ.Ο. νά κατανείμει τά μέλη της στους χώρους αούτους. Ποιοί καί πού μπορουν νά δουλέψουν. "Αν τό Χ μέλος, λόγω ήλικίας, θέσης κ.λ.π., δέν μπορεϊ νά κολλᾷ ἀφίσσες, δέν θά ἐπιμέ- νει ἡ Τ.Ο. σ'αυτό, θά τόν τοποθετήσσει στό χῶρο του -σέ μία ἐπιτρο- πή Τοπικῶν Προβλημάτων, σέ κάποια σύλλογο γονέων, στήν ἐπιτροπή τῆς ἐκκλησίᾳς κ.ἄ., γιά νά μπορέσει ἐκεῖ νά παίξει τόν ρόλο του σωστά καί ἀποδοτικά.
- Ε. Πῶς προωθεῖται ἡ γραμμή στους μαζικούς χώρους, εἶναι ἓνα ἄλλο βασικό καί δύσκολο πρόβλημα. Τά μέλη μας πού βρίσκονται στό φορέα, πρέπει νά συζητοῦν τά προβλήματα μεταξύ τους, νά κινουῦνται σέ κοινή βάση, ἀλλά μέ εὐλιγισία, μέ προσαρμοστικότητα, μέ πειθῶ. Μόνον ἔτσι θά ἀποφεύγονται προσωπικές ἀπόψεις, πού μπορεϊ νά χωρίσουν τά μέλη μας καί νά βάλουν σέ κίνδυνο τή δουλειά μας στους μαζικούς χώρους.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Τό πρόβλημα τῆς πολιτιστικῆς ἀνάπτυξης τῶν μελῶν μας καί μέσα ἀπό τήν δραστηριότητά μας τοῦ συνόλου τοῦ λαοῦ μας, ἔχει τεθεῖ ἀρκετές φο- ρές, δέν τοῦ δόθηκε ὅμως ἡ πρέπουσα προσοχή. Κι'ὅμως εἶναι ἓνα πρό- βλημα πού ἔχει σχέση ὄχι μόνο μέ τήν κοινωνική καί μορφωτική ἀνάπτυξη τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί τῆς ἰδίας τῆς ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας. Ἡ προσ- πάθεια γιά ἀλλοίωση τῆς πολιτιστικῆς μας κληρονομιάς, ἡ προσπάθεια γιά ἐπιβολή ξένων προτύπων, βάζει σέ κίνδυνο τόν ἴδιο τόν χαρακτήρα τοῦ Ἑλ- ληνικοῦ ἔθνους. Ὅμως, ἡ πολιτιστική δουλειά τόσο σέ κεντρικό καί σέ περιφερειακό καί τόπικό ἐπίπεδο, εἶναι πολύ περιορισμένη. Ἄν ἐξαιρέ- σουμε μερικές προβολές, μερικές καλλιτεχνικές ἐκδηλώσεις κι'ἀπό πέρυσι τήν Γιορτή Νεολαίας, τίποτε ἄλλο δέν ἔχει γίνει πρὸς αὐτή τήν κατεύθυν- ση. Ἡ ἔλλειψη μιᾶς κεντρικῆς γραμμῆς σ'αυτό τόν τομέα εἶναι φανερή. Ὅμως αὐτή ἡ ἔλλειψη δέν μπορεϊ νά ἀποτελέσει τροχοπέδη στήν προώθηση μιᾶς σειρᾶς δραστηριοτήτων, πού θά κινουῦνται σ'ἓνα πλαίσιο ἀνάπτυξης τοῦ μορφωτικοῦ καί καλλιτεχνικοῦ ἐπιπέδου τῶν μελῶν μας, ἔτσι πού νά μπορέσουν ὅταν κλειθοῦν γιά πρὸς τά ἔξω πολιτιστική δουλειά, νά ἔχουν τουλάχιστο τά ἀπαραίτητα προσόντα καί γνώσεις.

Ἀκόμα καί μέσα στους πολιτιστικούς φορεῖς πού δραστηριοποιοῦνται μέλη μας, τό πρόβλημα τῶν ἐκδηλώσεων περιορίστηκε στή δημιουργία κάποιου χορευτικοῦ συγκροτήματος ἢ κάποιας ~~χορωδίας~~ χορωδίας. Ὑπάρχει ἀνάγκη:

1. Νά συγκροτήσουμε τίς βιβλιοθῆκες -βοηθήματα στή δουλειά μας στό πολιτιστικό χῶρο.
2. Νά δημιουργήσουμε συγκροτήματα χοροῦ, χορωδίας, θεάτρου, σκέτς, ποίησης.

3. Ὑπάρχει ἀνάγκη νά συνδεθοῦμε μέ τούς προοδευτικούς καλλιτέχνες. Νά μιλήσουμε μαζί τους, νά τούς φέρουμε κοντά μας, νά τούς χειροκροτήσουμε θερμά, νά τούς κερδίσουμε μέ τή δουλειά καί τήν ἀναγνώριση τῆς ἀξίας τους σάν διανοοῦμενους, σάν καλλιτέχνες. Ὑπάρχει μιὰ λαθεμένη ἀντίληψη, πῶς μονάχα οἱ διανοοῦντες καλλιτέχνες-λογότεχνες πρέπει νά χρησιμοποιοῦνται. Αὐτό μᾶς περιορίζει σέ ἓνα πολύ μικρό δυναμικό, πού διαθέτει κῦρος στό χῶρο του, σ' ἓνα τμήμα πού ἔχει γνώσεις ἀλλά δέν ἔχει κῦρος, καί σέ μιὰ σειρά μετριότητες πού δέν ἐξυπηρετεῖ κανένα σκοπό ἢ πρός τά ἔξω παρουσία τους, ἀντίθετα δημιουργεῖ προβλήματα. Εἶναι ἀνάγκη νά ἀγκαλιάσουμε ὅλους τούς προοδευτικούς καλλιτέχνες, νά χρησιμοποιήσουμε τήν προβολή πού ἔχουν γιά νά μαζέψουμε κόσμο. Καί μέσα σ' αὐτές τίς μάζες θά κάνουμε τήν πολιτική μας δουλειά. Εἶναι τραγικό νά ἀπευθυνόμαστε στούς δύο-τρéis ἡθοποιούς μας μέλη καί νά παραγνωρίζουμε τήν προσφορά δεκάδων ἄλλων, γιατί δέν εἶναι μέλη μας, ὥσχετα ἀπό τήν γενικότερη δημοκρατική καί προοδευτική τοποθέτησή τους.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΤΟΠΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΑ.ΣΟ.Κ.-ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

ΚΛΑΔΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΜΟΙΟΓΕΝΕΙΑ - ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ

Όλα όσα λέχτηκαν πιο πάνω, αν θέλουμε να υλοποιηθούν, δεν αρκεί μόνο να περάσουμε στην οργάνωση ένα "νέο" πνεύμα δουλειάς. Χρειάζεται μέσα από την δική μας αυτοκριτική και κριτική να επισημάνουμε τάλαθη, να βρούμε τους βασικούς παράγοντες που δεν επέτρεψαν στο Κίνημά μας να λειτουργήσει σωστά μέχρι σήμερα. Έτσι, θα πρέπει να επισημάνουμε, πώς:

1. Τά ανώτερα καθοδηγητικά όργανα (Κ.Ε. και Ε.Γ.) δεν λειτούργησαν πολιτικά και δεν είχαν μια συγκροτημένη ομοιογενή άποψη για τα βασικά πολιτικά θέματα και για την οργανωτική ανάπτυξη του Κινήματος.
2. Ο υποκειμενισμός και αόριστοιςμός υπήρξε χαρακτηριστικό στοιχείο και στη λειτουργία του Ε.Γ. (πολύ λιγότερο της Κ.Ε. που δεν λειτούργησε σαν ανώτατο καθοδηγητικό όργανο).
3. Η συναισθηματική λειτουργία δεν επέτρεψε στην έγκαιρη επισημάνση αδυναμιών και την λήψη μέτρων, που θα έμπόδιζαν την ανάπτυξη πολλών αρνητικών φαινομένων.
4. Η Κ.Ε. δεν μπόρεσε να λειτουργήσει σαν τό ανώτατο πολιτικό σώμα του Κινήματος, αλλά περιορίστηκε σε δευτερεύοντα θέματα και δεν είχε ποτέ σχεδόν προετοιμαστεί σωστά. Η πολιτική ενημέρωση ήταν έλλειπής και γινόταν μόνο όταν συνερχόταν.

Μια σειρά από όλα τά προβλήματα δημιουργήθηκαν στη λειτουργία του Ε.Γ. από την έλλειψη στελεχών, την υπολειτουργικότητα, των επιτροπών των κεντρικών γραφείων, και την ανάληψη όλων σχεδόν των θεμάτων από τό Ε.Γ.

Η δημιουργία της Σ.Ε. δεν έλυσε τό πρόβλημα, γιατί τά ίδια πρόσωπα που είχαν την ευθύνη για τίς επιτροπές πήραν επιπρόσθετα και ευθύνες στην Σ.Ε.. Έτσι, ή "αποκέντρωση εξουσιών" δεν λειτούργησε θετικά, παρά μόνο στο μέτρο που κάποιος μέλος της Σ.Ε. είχε προσωπικές δυνατότητα και χρόνο.

Όπως όλα αυτά, είναι δυνατό να ξεπεραστούν αν καταφέρουμε να στηρίξουμε την οργάνωσή μας πάνω σε μερικές βασικές αρχές, που θα πρέπει να συμφωνηθούν και να εφαρμοστούν απ' όλους, και περισσότερο από την Κ.Ε. και τό Ε.Γ., που αποτελούν τον κεντρικό κορμό του Κινήματος και τό κέντρο καθοδήγησής του. Τό έρώτημα που μπαίνει είναι φανερό. Ήταν τό Ε.Γ. στά χρόνια αυτά τό ανώτερο όργανο του Κινήματος

